No. 27. 1833

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws- Blad.



Donderdag den 7 Maart.

LATERE BERIGTEN DER COURANT,

van Woensdag 6 Maart,

behelzende de laatste *Fransche* en *Belgische* Nieuwstijdingen benevens de *Fransche Beurspríjzen* van den volgenden dag.

BELGIE.

BRUSSEL, den 5den Maart.

Naar men verzekert is de heer *Perier*, zoon van wijlen den heer *Casimir Perier*, tot legatie-secretaris te Brussel benoemd, ter vervanging van den heer *de Tallenay*, die als eerste gezantschaps-secretaris naar Weenen gaat.

— Volgens den *Belge* ging sedert een paar dagen de spraak, dat de generaal *Evain* zijne demissie als minister-directeur van oorlog zou hebben aangeboden.

— De afgevaardigden zijn gisteren tot de definitieve stemming der wet op de branderijen overgegaan. Daar evenwel de aanmerkingen der commissie van onderzoek, over de in den loop der discussie gemaakte veranderingen, moesten afgehandeld worden, is het in deze zitting tot de eindelijke stemming nog niet gekomen; dezelve zal waarschijnlijk heden plaats hebben.

— Uit Weenen heeft men berigt, dat de baron *d'Hoogvorst*, die onlangs aan het hof van Beijeren afgewezen geworden en daarop naar Weenen vertrokken is, den 17den der vorige maand van daar vertrokken was, naar Brussel terugkeerende. Onze bladen van geene officiele of officieuse ontvangsten aan het Weener-hof kunnende melding maken, verhalen, dat de baron op een bal is geweest bij den voormaligen zaakgelastigde in de Nederlanden, den heer *Barbier*; op een bal bij vorst *Metternich*, waarbij de jonge koning van Hongarije tegenwoordig was, enz.

— Berigten uit Antwerpen houden, dat men aldaar eergisteren avond ten negen uren verscheiden geweerschoten en eindelijk ten elf ure een kanonschot in westelijke rigting gehoord heeft. Volgens de rapporten van de Kruisschans ingekomen, had men op twee Antwerpsche vaartuigen gevuurd, die met geweld hadden willen doorvaren. Te Antwerpen was voorts laatstleden zaturdag, van Ostende, binnen door, de belgische sloep *Josephine* aangekomen en gisteren langs denzelfden weg een dergelijk ligt vaartuig. Overigens wordt van daar niet gemeld, dat er voor als nog veel schepen uit zee aankomen. Bij eene opgave, voor eenige dagen in de Antwerpsche bladen, van de positie der wederzijdsche eskaders, hollandsche en belgische, op de Schelde, werd gemeld, dat het laatste, wel is waar, slechts uit twee kanonneerbooten, ter hoogte van St. Maria gelegen, bestond, maar deze twee hadden ieder dan ook *twee* masten, terwijl de hollandsche er maar *een* hadden, en dat men bovendien moest rekenen, dat het uiterlijk dezer beide booten, veel fraaijer was, dan dat van de vijandelijke schepen!

— De dieven, die zich hier zoo bijzonder door inbraak in de huizen onderscheiden, schijnen in Antwerpen hun talent op de schepen te willen uitoefenen; het *Journal d'Anvers* althans meldt heden, dat men een paar nachten geleden van een vaartuig in de bassins een kabel had weggestolen, en in den laatstvorigen van een Deensch schip twee vaatjes kwikzilver, ieder van 50 nederlandsche ponden.

— De courrier *Wittokx* is zaturdag avond met depeches van het ministerie van buitenlandsche zaken naar Londen vertrokken.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 3den Maart.

De kamer van gedeputeerden heeft zich gisteren met eenige petitien en de beraadslaging over een voorstel van den heer *Corcelles*, de reglementaire bepalingen betreffende, bezig gehouden. Voorts is door het ministerie een ontwerp van wet ter tafel gebragt, waarbij aan de weduwe van den voormaligen kommandant van Vincennes, den generaal *Daumenil*, en van de geleerden *Cuvier*, *Champollion*, *Abel Remusat* en andere een jaargeld zoude worden toegelegd, en voorts een bijzonder krediet geopend, om de boekverzamelingen der laatsten voor het gouvernement aan te koopen. De leden der oppositie hebben zich eindelijk gisteren in eene bijzondere vergadering vereenigd, om te beraadslagen over het buitengewoon krediet van 1,500,000 franken, voor geheime uitgaven, hetwelk voor eenige dagen door den minister van binnenlandsche zaken is gevraagd, doch waarschijnlijk eenen geduchten tegenstand zal vinden.

— Onder de bezwaren, welke ter gelegenheid der verklaring van de hertogin *van Berry* tegen het gouvernement zijn in 't midden gebragt, behoort ook dit, dat dezelve niet bestemd was om openbaar te worden gemaakt, en dat men zich alzoo aan eene verregaande onbescheidenheid heeft schuldig gemaakt. Na een geruimen tijd die beschuldiging met stilzwijgen te hebben beantwoord, komen nu heden de ministeriele bladen met eene wijdloopige, doch indedaad uiterst zwakke verdediging voor den dag. Op den voorgrond stellende, dat het bestuur sints lang van den toestand der hertogin kennis droeg, meenen zij, dat het reeds eene groote kieschheid was, dat hetzelve van die omstandigheid geen gebruik maakte. Nu echter de hertogin zelve in het belang harer kinderen voor de waarheid meende te moeten uitkomen, verloor deze bedenking hare gansche waarde, en werd het noodzakelijk aan dit verlangen te gemoet te komen. Intusschen wordt bij dit betoog niet het geringste bewijs geleverd, dat het de bedoeling der gevangene was, dat de gemelde verklaring openbaar werd gemaakt, integendeel zoude men, volgens de *Gazette de France*, uit de bijzondere brieven, welke van de personen, die de hertogin omringen en in haar vertrouwen deelen, ontvangen werden, mogen opmaken, dat zij die verklaring alleen aan het gouvernement wilde gerigt hebben. Indien overigens, gelijk men vermoeden kan, de openbaarmaking is geschied, om aan de koningsgezinde partij eenen gevoeligen slag toe te brengen, dan schijnt dit oogmerk niet geheel te zijn mislukt. Immers het dadelijk gevolg van dien maatregel is eene in 't oog loopende verdeeldheid tusschen de onderscheidene dagbladen dier partij, die eerst onlangs zich meest alle rond het stelsel der *Gazette de France* hadden vereenigd. De *Quotidienne* en eenige andere, door het onverwacht voorval verrast, hebben, zoo schijnt, in het eerste oogenblik genen anderen uitweg gevonden, dan de geheele verklaring voor een verzinsel te houden, of wel het gouvernement te beschuldigen, dat dezelve was afgeperst. Door het stilzwijgen der hoofden van de koningsgezinde partij, die waarschijnlijk in het geheim waren ingewijd, van deze dwaling terug gebragt, zoeken zij thans allerlei uitvlugten, doch hebben zich tot nu nog niet tot eenig stelsel kunnen vereenigen. De *Gazette de France* daarentegen, die immer voorgaf alleen aan beginselen gehecht te zijn, heeft zich behendiger weten te redden. Volgens deze blijft immer de hertog *van Bordeaux* na den afstand van *Karel X* en den hertog *van Angoulème*, de eenige wettige vorst; aan wien het regentschap gedurende zijne minderjarigheid zoude worden opgedragen, is eene vraag van minder aanbelang, welke daarenboven niet anders dan door de vertegenwoordiging der gansche natie kan worden beslist. Meermalen heeft zij den tegenwoordigen koning, als vorst van den bloede daartoe voorgeslagen, en heeft nu deze zich door verweldiging van den troon die gunst onwaardig gemaakt, dan blijft nog de keuze tusschen alle de leden van het ander stamhuis. Ofschoon men zich deswegens nog niet duidelijk uitlaat, schijnt het echter dat de hertogin *van Angoulème* thans de persone zal zijn, op wien men meer bepaald de oogen der natie en het vertrouwen der koningsgezinden zal trachten te vestigen. Reeds worden van onderscheiden kanten verspreid, dat de hertogin *van Berry*, ook wanneer zij hare vrijheid mogt terug bekomen, de zorg harer kinderen, uitsluitend aan genoemde vorstin zoude opdragen.

— Een der dagbladen te Lijon uitkomende, verzekert, dat er nog steeds eenen onrustigen geest onder de bevolking dier stad heerschende is; dat onder anderen de werklieden met rooda en zwarte vaandels de stad doorkruissende, grove ongeregeldheden hadden gepleegd.

— Onder de geruchten van den dag behoort, dat het huis van *Rothschild* zoude voorgeslagen hebben, om de Grieksche leening, indien zulks bij de wetgeving zwarigheid vond, voor eigen rekening te waarborgen, mits dat hetzelve ook dan in de voordeelen zoude deelen, die ten behoeve der contracterende mogendheden waren bedongen.

— De laatste berigten uit Madrid ontvangen vermelden dat de verdeeldheid in het kabinet aldaar waarschijnlijk tot eene wijziging van het bestuur zoude leiden, waarbij de meest koningsgezinde leden, onder anderen den heer *Zea Bezmudez* het veld zoude behouden. Het schijnt dat zulks niet volkomen aan de bedoeling van het Fransch gouvernement beantwoordt; immers men zegt, dat de heer *de Rayneval*, wiens terugkomst werd aangekondigd, nog eenigen tijd te Madrid zal blijven, en dat bovendien door het Parijsche kabinet eenige bedenkingen zijn geopperd, over de afschaffing der Salische wet, welke als gevaarlijk voor de rust van Frankrijk en der Spaansche kroon door een huwelijk in een ander vorstelijk huis wordt overgebragt, wordt voorgedragen, doch welke bedenkingen waarschijnlijk ten doel zullen hebben om eenige moeijelijkheden in den weg te leggen, en tot toegeeflijkheid op andere punten te dwingen.

(Heden, uithoofde van den zondag, geene fonds-notering.)

NEDERLANDEN.

BREDA, den 6den Maart.

In de *Staats-Courant* van heden leest men weder de volgende berigten, betreffende onze gevangene landgenooten in Frankrijk:

» Er zijn thans weder regtstreeksche berigten uit St. Omer van den 25sten Februarij ontvangen, waarbij uitgewerkte opgaven wegens den toestand der Nederlandsche krijgs- en zeelieden gevoegd zijn, die aldaar, te Bethune en te Aire gevangen worden gehouden. Uit een en ander blijkt in vele bijzonderheden, dat de voeding onzer landgenooten aldaar thans niets te wenschen overlaat; dat hunne huisvesting en ligging over het geheel goed is geregeld; en dat slechts aan sommige kleedingstukken nog behoefte heerschte, waarin echter weldra zou worden voorzien. Behalve zeer enkele manschappen, die sedert de aankomst der bezetting van de citadel van Antwerpen in Frankrijk door de kinderziekte zijn aangetast, zijn zij tot nu toe van kwaadaardige ziekten bevrijd gebleven. Op de lijst der zieken vindt men geenen enkelen officier, en ook het aantal onder-officieren en soldaten, die als ziek zijn opgegeven, is van niet veel belang. Onze zeelieden, die in het eerst de gevolgen der door hen doorgestane vermoeijenissen en ontberingen nog meer schijnen ontwaard te hebben, dan de landmagt, zijn thans, zoo wel als de soldaten, geheel daarvan bekomen.

» De brieven van den generaal baron *Chassé*, te gelijk met deze opgaven ontvangen, bevestigen hetgeen reeds in partikuliere berigten, door sommige onzer bladen opgenomen, was gemeld, dat namelijk onze landgenooten aan die gevangene onder-officieren en soldaten, waarop zij betrekking hebben, te ruime persoonlijke toezendingen van geld doen. De generaal eerbiedigt, zoo zeer als iemand, het echt-vaderlandsche beginsel, waaruit deze toezendingen voortspruiten; maar hij meent niet te mogen verzwijgen, dat krijgslieden, die sedert lang ten minste aan geene ruimte gewoon waren, thans, nu zij geene dienstpligt te verrigten hebben, bij het in handen krijgen van te veel geld, al ligt verleid kunnen worden, om daarvan een min doelmatig gebruik te maken. Indien onze soldaten en zeelieden, bij hunne eerste aankomst in Frankrijk, niet dadelijk zoodanig eene verzorging vonden als waarop zij aanspraak konden maken, en hun toestand dus natuurlijk bij hunne betrekkingen groote deelnemingen wekte, dan kan de generaal toch de stellige verzekering geven, dat in hunne behoeften thans, — grootendeels ook ten gevolge van de aanzienlijke giften voor de verdedigers der citadel in het algemeen, door onze landgenooten met onbezwekene milddadigheid verstrekt, — behoorlijk en ten volle voorzien wordt. De waardige opperbevelhebber, die in dezen niets anders dan het wezenlijk welzijn zijner onderhoorigen bedoelt, waarschuwt tevens tegen het toezenden van coupons aan soldaten en onder-officieren, daar deze niet zelden, bij het inwisselen van dit papier, in handen van woekeraars geraken; terwijl het overigens van zelf spreekt, dat de generaal geenszins de giften aan zijne onderhoorigen in het algemeen heeft willen afkeuren, maar integendeel voor hetgeen tot dusverre daaromtrent is geschied, hoogst erkentelijk is."

— Gisteren is de Tweede Kamer der Staten-Generaal op nieuw in comité-generaal vergaderd geweest. De notulen van het verhandelde in het vorig comité, van maandag, zijn gelezen en is de redactie van dezelve, naar men verneemt, in den geest als toen besloten is, geaattesteerd geworden.

— Door de meeste belgische bladen is een artikel geplaatst, 't welk ook in ons nommer van 28 februarij ll. voorkomt, volgens hetwelk de heeren *van Gend en Comp.* van het Belgisch en Hollandsch gouvernement de vergunning zouden hebben gekregen voor het transporteren tusschen beide landen van allerlei waren, den handel betreffende. — Wij vernemen thans nader en van goeder hand dat deze tijding, immers voor zoo veel ons gouvernement aangaat, van grond ontbloot is.

— In onzen Stads-Schouwburg zal op morgen door den heer *W. H. Dahmen* van Nijmegen, genoegzaam door zijn verdienstelijk vioolspel in ons land bekend, een *Vokaal en Instrumentaal Concert*, geadsisteerd door het muzijk-gezelschap *de Harmonie* alhier, gegeven worden; wij twijfelen geenszins of het kunstminnend publiek onzer stad en omstreken zal van deze gelegenheid gebruik maken, om zich eenen genoegelijken avond te verschaffen en den kunstenaar voor zijne moeite en kunstijver te beloonen.

Behalve het vermelde op het Programma, zullen er nog twee *Zang-Obligaten* worden gegeven, zijnde *eene Cantate van* Ries *voor 7 mannen stemmen* en *een Air uit la Noce de* Figaro. Men zie verder het Programma, op de laatste zijde dezer Courant geplaatst.

— In den *Messager de Gand* leest men van gisteren het volgende: » Een wonder ware het geweest zoo de stad Gent van een enkele der verderf-maatregelen, uit de belgische revolutie geboren, vrij gebleven was. Wij spreken hier niet meer van den staat van beleg, dat is onze onherroepelijke veroordeeling; het betreft het embargo; de handel der stad Gent heeft voor meer dan 700,000 franken aan koopwaren, in Engeland aangehouden. Dezelve is bovendien geïnteresseerd voor meer dan 100,000 franken in de koffij, in retour gezonden en voor betaling der naar Java uitgevoerde calicots, in het laatste vierendeel jaar van 1830."

— De maatschappij der stoomvaart op den Rijn is voornemens, het getal der stoombooten voor die rivier te vermeerderen. Zij heeft reeds twee zulke vaartuigen voor de vaart op den Mein aanbesteed, welke te Ruhrort zullen gemaakt worden.

Te Stettin aan de Oostzee is in het laatst der vorige maand ook eene nieuwe stoomboot, gebouwd naar de engelsche en amerikaansche modellen, te water gelaten; dezelve is bestemd voor de vaart van Stettin naar Swinemunde en Rugen.

— Uit Berlijn wordt gemeld, dat volgens de meening van eenige wel onderrigtte personen aldaar, Rusland, Oostenrijk en Pruissen nog zonder aandringen op het overbrengen der conferentie van Londen naar Francfort. — Te Berlijn had men berigten uit Warschau tot den 24sten der vorige maand, luidens welke de koude in Polen wederom plotseling was toegenomen, zoodat de thermometer er op 10 graden stond. Voorts werd er nog veel geleden aan oogziekten. In het afgeloopen jaar waren in het opthalmische instituut te Warschau 680 personen genezen, die aan oogziekten leden.

— Te Stavanger in Noorwegen, heeft in den nacht van den 7den Februarij een hevige brand gewoed, welke niet minder dan 40 huizen en eenige zeehutten, waarin de haring geborgen wordt, in de asch heeft gelegd. Indien de wind ongelukkigerwijs gekeerd ware, had de geheele stad een roof der vlammen kunnen worden. — Uit Christiania wordt geschreven, dat de haringvangst dit jaar zeer gunstig uitvalt. Tot den 13den Februarij waren aldaar reeds 108,000 tonnen gezouten. Er hadden zich ook vrij groote walvisschen in de Noorweegsche wateren vertoond.

— Men heeft hier te lande wederom berigten uit Java, tot den 20sten October ll. loopende, ontvangen. Dezelve zijn door het schip *de Nederlandsche Nijverheid* aangebragt; doch behelzen buiten eenige burgerlijke benoemingen door den gouverneur-generaal aldaar gedaan, geene bijzondere nieuwstijdingen van eenig belang.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 2den Maart.

De belgische gezant, baron *van Hoogvorst*, die van den koning van Beijeren geen gehoor mogt verkrijgen, heeft voor eenige dagen Munchen verlaten en is thans op zijne terugreize naar Brussel.

— De studenten der hooge school te Jena, die zich voor twee maanden aan ongeregeldheden hebben schuldig gemaakt, zijn deswegens geregtelijk vervolgd en door den Academischen senaat tot meer of min langdurige vestingstraf veroordeeld. De laatste onlusten op den 14den Februarij voorgevallen, moeten van vrij ernstigen aard zijn geweest, immers een bijzonder commissaris is van Weimar gezonden, om deze zaak te onderzoeken en des noods de rust met geweld te handhaven.

Uit de bergwerken van den Oural is voor eenigen tijd een granietsteen met een Oostersch opschrift versierd, die sedert vele jaren te Nertschinsk werd bewaard, en vroeger onder zekere bouwvallen aan de rivier Kondni werd gevonden, naar St. Petersburg opgezonden. Deze steen, is blijkens het opschrift, na de onderwerping van het Sartagolisch rijk, in de geschiedenis meer bekend onder den naam van Charakitai door *Tschingis Chan* opgerigt, en wel bepaaldelijk na de nederlaag en dood van zijnen tegenstander *Gutschluk*, toen de geduchte veroveraar alle de Mongolen-stammen onder zijn gebied had vereenigd. Alzoo moet dit gedenkstuk omtrent het jaar 1219 of 1220 zijn opgerigt. Hetzelve had ten doel om den kwaadaardigen invloed der Eljes, een soort van kwade geesten, die naar het bijgeloof der Mongolen haat en onrust onder het volk strooiden, af te wenden.

De volgende brief uit *'s Gravenhage* geschreven, kwam ons zoo belangrijk voor, dat wij denzelven onzen lezers vertaald mede willen deelen.

's Gravenhage, Februarij 1833.

Aan den Redacteur van het Journal de la Haye.

Mijnheer!

Gij hebt de aandacht uwer lezers opgewekt omtrent een *ontwerp van overeenkomst* tusschen Holland ter eenre, en Frankrijk en Engeland ter andere zijde, bekend gemaakt in uw nommer 22 van den 25 Januarij jl. Ik heb uwen raad gevolgd, het merkwaardig stuk gelezen en herlezen, 't welk, volgens getuigenis van den Franschen zaakgelastigde bij ons hof, een sprekend bewijs oplevert dier billijke en bemiddelende bepalingen, welke altijd de handelingen der Engelsche en Fransche hoven hebben gekenmerkt.

De gebeurtenissen hadden mij tot nu toe overtuigd, dat het in den aard der Fransche omwenteling lag, om het volk door verleiding en kuiperijen zijnen eigen ondergang te doen bewerken, om eenige nietswaardige gelukzoekers voort te helpen, en om verder, somtijds gewelddadig, de orde van zaken in de maatschappij om te keeren, in één woord, om het schuim der natie te verheffen, gelijk zulks nog onlangs in Belgie heeft plaats gehad, en op dit oogenblik in Ierland het geval is; maar ik kon mij niet verbeelden hoe het mogelijk was, dat diezelfde omwenteling het zoo verre bragt, om de algemeen aangenomen beteekenis der woorden op zulk eene wijze te veranderen, dat voortaan b. v. onregt, regt zal moeten heeten; bedrog, eerlijkheid; oorlog, vrede; vrede, oorlog; lafheid, voorzigtigheid; laagheid, verhevene gevoelens; regt, onregt; tergen, bemiddelen enz. Welke verbazende stappen moet deze *bedervende hervorming* niet hebben gedaan, wanneer men zulke snoodheden in dezelve ontmoet? — Is het mogelijk? Men durft een ontwerp van overeenkomst billijk en bemiddelend noemen, waarvan elk artikel de grofste onregtvaardigheid ademt? Ieder die leest, en hetgene hij

leest *wil* verstaan, moet hiervan zoodanig doordrongen zijn, dat het der gezonde rede zou zijn te kort gedaan, dit verder uiteen te zetten. Is er ééne bepaling, waarin niet Holland, zonder schadeloosstelling, tot de smartelijkste opofferingen wordt gedoemd? Dat de *Times*, in zijne grove, onbeschaamde redeneringen, en het *Journal des Débats* in een verfoeijelijk en lasterlijk vertoog, tegen dit gezegde het harnas aangespen, ieder eerlijk, onpartijdig en met gezond verstand begaafd mensch zal de waarheid er van ten volle gevoelen. — Met welk regt matigt zich toch de minderheid der bemiddelaars het oppergezag aan? Zal het *liberalisme* zich dan voortaan alleen door de afschuwelijkste gewelddadigheden kenmerken? Tracht het zelfs niet meer zijn hatelijk karakter te verbergen? Vindt het de middelen, tot bereiking van zijn doel, door trouweloosheid, zijne magt door onbeschaamdheid? zijn overwigt in het welgelukken zijner aanslagen en schenddaden? — Ja, het is zoo, de ongehoorde politieke geloofsbelijdenissen van GREY, PALMERSTON, BROGLIO en THIERS hebben wij voor ons liggen, en bevestigen luide het boven gezegde. Charters en konstitutien worden met voeten getreden, en regt noch wetten worden langer erkend of geëerbiedigd. Onwettige handelingen worden niet meer verheeld, neen, men komt er openlijk voor uit, maar wil ze, door derzelver noodzakelijkheid aan te toonen, als wettig doen voorkomen. De autocraten, despoten en absolutisten behoeven niet meer door de periodieke drukpers en eenige leden in de kamers der afgevaardigden als onverdraagzaam gebrandmerkt te worden; gedragen zich de liberalen niet op eene even terugstootende wijze? Wat moet men denken van het Fransch-Engelsche liberalisme? Men heeft altijd medelijden met het ongelukkig lot van het heldhaftig Polen; maar heeft het zijn treurig einde niet aan zijne eigene inwendige, bloeddorstige, voor zijne naburen gevaarlijke, verdeeldheden, zoowel, als aan den naijver der mogendheden, die dit land onderling verdeeld hebben, te danken? Maar Holland, het stille, eendragtige, vredelievende Holland, die wieg en bakermat van *ware* burgerlijke en godsdienstige vrijheid, 't welk aan geheel Europa, en bijzonder, zoo belangeloos, aan Engeland in 1688, zulke onberekenbare diensten heeft bewezen; waarmede heeft dat land het verdiend, om door Engeland en Frankrijk nog erger dan Polen te worden behandeld. Zonder deszelfs toedoen hadden de groote mogendheden er België bijgevoegd en daardoor een koningrijk gesticht, 't welk onze eerbiedwaardige vorst tot den hoogsten trap van welvaart had opgevoerd.

De magt der Vereenigde Nederlanden groeide al meer en meer aan. Handel, landbouw, nijverheid wekten den naijver van vreemden op. Verdraagzaamheid en vrijheid vond men er in denzelfden graad. Het lager onderwijs ruimde allengskens alle hinderpalen uit den weg, die een van beide deelen des rijks belangrijke ineensmelting konden vertragen. Vijftien jaren was dat land gelukkig, en deszelfs rust werd alleen gestoord door verdeeldheden, die eene helsche en woelzieke factie in hetzelve deed ontstaan, pogende op de puinhoopen en den ondergang der ligtgeloovige werktuigen harer bedriegerijen, hare eigene grootheid te bouwen; in 't kort alles beloofde een voortdurend geluk. Ja de algeheele en voldoende oplossing van het gewigtig vraagstuk, waarnaar sedert drie eeuwen de verlichtste mannen te vergeefs gezocht hadden, scheen gevonden te zijn, om namelijk door vereeniging van landen eenen altijddurende vrede aan Europa te schenken.

Welk groot belang hadden alle de mogendheden niet om dien vrede te bewaren? En wat hebben zij gedaan? Zich vrees aan laten jagen, zich laten ontzenuwen door het gouvernement uit de Julij-omwenteling voortgesproten. Ja het kwam zoo ver dat zij hunne vertegenwoordigers de speelbal lieten worden, door dien geslepen hoogepriester der non-interventie, die, gelijk de leeuw in de fabel, er het eerst openlijk den spot mede dreef, door telken reize, wanneer het er op aankwam, zich zijn voorgewend deel niet te laten ontvreemden, de interventie te baat te nemen. — En het verlichte, het waakzame, het magtige Engeland behoorde onder die bedrogenen? Welke wrange vruchten zal het eenmaal plukken van zijn onverklaarbaar vertrouwen op de gematigdheid en opregte bedoelingen van een gouvernement, naauwelijks twee jaren geleden op revolutionnaire beginselen gebouwd? Welke voordeelen heeft het reeds getrokken of belooft het zich in het vervolg? Zijn de inzigten en belangen dier beide mogendheden, met betrekking tot het vaste land, niet lijnregt strijdig? Al wat Frankrijk wint, is verlies voor Engeland. De geschiedenis bewijst het ons, al ware het alleen de afgrijsselijke worstelstrijd der laatste 20 jaren. Heeft Engeland er belang bij dat Belgie, zoo al niet *jure*, echter toch ontegenzeggelijk *facto* van Frankrijks wil afhangt? Deszelfs onafhankelijkheid en neutraliteit zijn immers blijkbaar alleen denkbeeldig? De Engelsche natie zal zulks spoedig beginnen in te zien. Het politiek fanatisme harer *whigs* zal haar duur te staan komen. Antwerpen zal voor Engeland veel gevaarlijker worden dan eenige andere Fransche haven van den Atlantischen oceaan. Wat baat het dat Frankrijk, na tweemalen in Belgie te zijn gerukt, hetzelve weder ontruimt, na zijn oogmerk te hebben bereikt, om, namelijk, te beletten dat zijn noordelijke grenzen kunnen worden aangevallen, en daardoor, in tijd van nood, zijne magt tegen de Rijn-provincien te kunnen rigten? Blijft het er daarom minder meester van? Wordt niet het Belgisch leger door Fransche generaals gekommandeerd? EVAIN, DESPREZ en zoo vele andere, die niet zijn ontslagen van hunnen eed aan Frankrijk, zullen immers niets verzuimen om deze belangrijke sterkte aan officieren en garnizoen toe te vertrouwen, welke openlijk of in 't geheim Frankrijk zijn toegedaan en er van afhangen? Zal het zich, niettegenstaande zijne beleefdheid jegens Engeland, om het traktaat van Parijs bekommeren, wanneer het er op vechten aankomt? Moet dit niet eenmaal gebeuren? En is die dag wel meer verre af? Voegen wij hierbij het bezitten der schoone haven en sterkte Algiers, de Fransche kolonisatie op de bij uitstek vruchtbare kusten van Afrika, van veel meer belang dan alle zijne kolonien in Oost of West te zamen genomen. Eindelijk: is het bezetten van Ancona, Navarino, Modon en Coron, (alle, nog kortling geleden, aanwinsten, die men onder allerlei voorwendsels weet te behouden) eenigzins in het belang van Engeland? Eene dochter van Orleans op den Belgischen troon; een mannelijke spruit waarschijnlijk eenmaal op dien van Portugal; misschien zelfs in 't vervolg een andere op dien van Spanje.... In 't verschiet Candia, Rhodus, Cyprus. — *Immer zal men*, zegt het ministerieel blad, *Frankrijk gereed vinden om zijn regt in de verdeeling te handhaven en te doen gelden.* — En dit alles heet: groote opofferingen te doen om den vrede *à tout prix* te bewaren! En dan die bedriegelijke gematigdheid der groote mogendheden, die zich als moeten pijnigen, om in dit alles niets dan een overtuigend blijk te zien der edele en vredelievende gezindheid van het Fransch gouvernement! Inderdaad zulks mag met regt een verwonderlijk *doorzigt* en *schranderheid* genoemd worden. Aan den anderen kant echter moet men, bij het zien van zoo vele daadzaken en noodwendige gevolgen, verbaasd staan, dat het Engelsch kabinet immer voortgaat, dergelijke blijkbaar verontrustende ondernemingen en ontwerpen te begunstigen. Zou het zijn om daardoor te voorkomen dat het gouvernement van den 7den Augustus in de handen der Jakobijnen valle, 't welk in dat geval, door in de naburige staten burger-oorlogen, of een oorlog buiten 's lands te verwekken, op nieuw door geheel Europa een algemeenen oorlog zou doen ontstaan? Maar het is duidelijk dat men, door één dezer rampen tegen te houden, Frankrijk de handen ruim laat om naar willekeur te handelen, om zich meester te maken van hetgeen het zal verkiezen, en om zich eindelijk magtig te maken om een, veel voordeeliger voor zich-zelve, andere ramp daar te stellen. Het is volmaakt onverschillig of een Bourbon, een Bonaparte of een Orleans aan het hoofd der Fransche natie sta, zoo zij niet krachtig beperkt en in toom gehouden wordt; de oorlogzuchtige aard der Franschen, hunne onberekenbare hulpbronnen, de geographische ligging van hun land, hunne vurige en immer rustelooze geest, het vertrouwen dat zij hebben in de rol, die zij spelen, of zich wanen geroepen te zijn nog in Europa te zullen spelen, dit alles werkt zamen om Frankrijk onwederstaanbaar een gedeelte van zijn vorig keizerrijk te doen hernemen, vooral zoover het zich verbeeldt, dat zijne natuurlijke grenzen zijn. Kan men zich dus wel voorstellen dat het zal afzien, om zich zoo mogelijk te wreken op die mogendheden, welke, tot zijn bittere grieve, zijne overwinnende adelaars van de vergulde koepeldaken van de aloude hoofdstad der Tzars, tot de nederige boorden der Loire verjoegen, terwijl de hunne op het Pantheon klapwiekten? Nooit! Bespeurt men ook niet dat zijne regering, sedert die nederlaag, nimmer heeft opgehouden eene verbazende magt op de been te brengen, te organiseren en te oefenen, welke het, tot zulk eene uitgebreide en verschrikkelijke onderneming meent noodig te hebben? Naauwelijks is een gering gedeelte dier magt ontwikkeld, of reeds waait de driekleurige vlag in Afrika, Griekenland, Belgie en Italie. De Alpen wachten haar,... de Pijreneën kennen haar ... Belgie en Weenen hebben haar aanschouwd ... Rusland zag haar aan de boorden der Dwina ... het trotsche Albion heeft haar gevreesd .... En wij, Hollanders, die, even als alle andere volken van het vaste land, de dwaasheid hadden haar te wenschen en vriendschappelijk te ontvangen, hoe veel bloed, tranen en schatten heeft haar vernederend verblijf bij ons niet gekost? —

Indien het schrikkelijk gevaar alzoo middagklaar blijkt, waarmede de Kolossus van het Westen, veel meer dan die van het Noorden, dagelijks meer en meer, de rust, de onafhankelijkheid, de welvaart van Europa, zoowel in zijn geheel als van elken staat in het bijzonder, bedreigt; indien, gelijk het Berlijnsch weekblad zeer juist aanmerkt, » indien de gang » van Frankrijk niet meer die van eene geweldige overstrooming en ver» nieling, maar die van eene ontbinding van alle banden der maatschap» pelijke orde is; die, namelijk, welke vorsten en onderdanen onderling » verdeelen en verwijderen, waardoor iedere wettige regering onmogelijk » wordt; welke alle volken van regt en geregtigheid afkeerig maakt, en » aan de toejuichingen van nationale ijdelheid de voorkeur doet geven;" — indien, in één woord, Frankrijks oproer kraaijende drukpers voorbereidt, wat zijne wapenen voltooijen; is het dan niet van het uiterste belang voor alle vorsten, dat zij, gedreigd door het monster: DE SOUVEREINITEIT VAN HET VOLK, zich aansluiten en alle hunne magt gebruiken, om dien verwoestenden storm tegen te gaan, die hen anders onfeilbaar den een na den ander zal verzwelgen? —

En geeft onze brave Koning hun niet een uitnemend voorbeeld? Hebben zijne regtvaardigheid en zijne standvastigheid, zijn ijver en moed, zijne goedheid en welwillendheid, hem niet de onbepaaldste verknochtheid en toewijding zijner dappere en getrouwe onderdanen verworven? Hunne liefde is zijn schild; het handhaven hunner regten zijne magt; zijne godsvrucht zijn steun. Te vergeefs trachten de Belgische, Fransche en Engelsche dagbladen, door de walgelijkste lasteringen, den publieken geest te veranderen; te vergeefs vereenigen zich de onverzaadbare naijver, en het roofzuchtig egoïsme, om den Koning der Nederlanden van vijandige oogmerken tegen het behoud van den algemeenen vrede te beschuldigen; het 12e protokol met zijn annex A, en zoo vele andere diplomatische stukken, die daarop zijn gevolgd, zijn zoo vele bewijzen van het tegendeel, en spreken luide zulk eene schandelijke aantijging tegen. Kon hij immer grooter blijk geven van zijn afkeer van dwang en oorlog, dan zijne toestemming in de scheiding van het grootste deel zijner onderdanen, die zich aan zijn vaderlijk bestuur hadden onttrokken, om in ellende de slagtoffers van een hoop schurken te worden?

Het is door het schandelijk herroepen dier overeenkomsten, door de bemiddelaars, dat alle die oneindige moeijelijkheden zijn ontstaan, waardoor Europa onophoudelijk aan de ijsselijkste rampen is blootgesteld. Dit alles is waarheid; de geschiedenis bevestigt het; en niemand kan het in gemoede logenstraffen. Dat men dus den Koning het verwijt niet oplade van stellig de 18 artikelen te hebben verworpen, en daarna te hebben geweigerd de 24 artikelen te teekenen, zoo deze niet werden gewijzigd. Bewijst de spade ratificatie van dit traktaat door de hoven van Oostenrijk, Rusland en Pruissen, onder stellige voorbehouding van wijziging, niet ten volle dat Z. M. met veel voorzigtigheid heeft gehandeld? Was het niet reeds meer dan genoeg in den verfoeijelijksten opstand te hebben toegestemd, en daardoor een onuitputtelijke bron van onheilen te hebben gegraven? Had men, niettegenstaande de dreigende gevaren, en onberekenbare verliezen, door het scheppen van het Koningrijk Belgie aan Nederland toegebragt, ook nog de onmiskenbare regten van deze moeten verkorten en beperken, om daardoor, tot eigene schade, de allernoodwendigste middelen uit de hand te geven, om dat nieuwbakken koningrijk te doen bloeijen? Haalt men de bepalingen, in het Weener traktaat vervat, niet enkel aan, om er den zin van te verdraaijen en alzoo dienstbaar te maken tot het daarstellen van bepalingen, die even schoonschijnend als onteerend zijn? De *noodzakelijkheid* die men van dezelve beweert, wat is het anders dan een dekmantel voor geweld? Het komt er weinig op aan of een achtingwaardig volk wordt mishandeld, uitgeput en te gronde geholpen, zoo slechts het tegenwoordig kleinste gedeelte der bemiddelaars er voordeel bij heeft. Frankrijk, reeds genoegzaam meester van Belgie, tracht hetzelve op allerlei wijze te begunstigen, om er naderhand des te meer partij van te trekken; en Engeland, genoodzaakt een' weg te zoeken tot uitvoer van zijne verbazende depots van koloniale goederen, zoekt dien te vinden, het regt der volken en zijne eigene zekerheid in de toekomst in den wind slaande; terwijl het intusschen zeerooverij tegen den handel van een bevriend land uitoefent. En van daar de gezamenlijke en vereenigde tirannij dier beide landen; het eene verkrijgt, door het allerschandelijkst gebruik van materieel en hulp van eene zoogenaamde neutrale natie, de ontruiming van eene sterkte, die nu vooreerst bezet wordt gehouden krachtens hetzelfde traktaat, waarin het de overgave [illegible] terwijl deszelfs dappere bezetting, in vollen vrede, voor krijgsgevangen wordt verklaard! Het andere weet, op eene armzalige wijze, door [illegible] uitvlugten en omwegen, den duidelijken en juisten zin van een ander artikel van datzelfde traktaat te verdraaijen, om zijnen handel aan eene belasting te onttrekken, welke zijne onderdanen aan de Sond [illegible] Stade niet weigeren te betalen. Beide volken beijveren zich, om [illegible] edele natie te schaden en te vernederen, door haar te willen dwingen [illegible] vreemden koophandel eene vrijen doortogt over zijn grondgebied [illegible] als eene vrije vaart op zijne rivieren en binnenwateren! [illegible] het onregt verder te drijven? Is er dan in het [illegible]che [illegible] één ARISTIDES? Wil men dan met geweld eenige voor[illegible] genieten, ten koste eener eeuwige Schande?

* * Heden beviel voorspoedig van eenen ZOON, Vrouwe
* E. M. HENNEQUIN, geliefde Echtgenoote van

BREDA, 3 *Maart* 1833.

J. J. LOKE.

ADVERTENTIE.

Daar de *aankondiging der Verkooping op Regterlijk Gezag*, te vinden in den Bredasche Courant van den 6den Maart 1833 N°. 56, het kennelijk doel heeft om Mr. ENGELBERT DE MAN en zijne kinderen in *hunne eer* aan te tasten.

Zoo acht zich Mr. *Engelbert de Man* verpligt bij dezen *ter kennisse* van een iegelijk te brengen.

Dat de schuld, waarop het aangehaalde vonnis en arrest gegrond is, voortspruit zooals de ondergeteekende vermeent, uit *een vervalscht endossement*, daar *die vervalsching* zoo *kennelijk en zichtbaar* is, dat de minstkundige zulks dadelijk ontdekt: dat dit niet tegenstaande, aan voorschrevene vonnis en arrest, gelijk aan andere zonde voldaan zijn, zoo *Gerardus van de Laar* door den Prokureur Mr. *Gerard Kleijn* bediend, zich niet de verregaandste *vexatien in de executie veroorloofd hadt.* Dat dit tengevolge gehad heeft dat Mr. *Engelbert de Man* zoo in privé als in kwaliteit, bereids hem *Gerardus van de Laar* tot schadevergoeding opgeroepen heeft. Terwijl ook dit niet tegenstaande aan voorschrevene vonnis en arrest zoude voldaan zijn, zoo men eenigzins vermoeden kon eene *eventuele schadevergoeding* op *de goederen* van *Gerardus van de Laar* te kunnen verhalen, hetwelk onmogelijk is, daar *Gerardus van de Laar bij tijds* zijne *goederen verkocht heeft.* Dat het alzoo duidelijk in het oog loopt, dat *Gerardus van de Laar* niets te verliezen hebbende, uit *nijd* en *kwaadaardigheid* de aangekondigde Boedel heeft doen arresteren, daar hij wist dat die goederen, volgens publieke en geregistreerde akten, *het eigendom* van de *kinderen* van Mr. *Engelbert de Man* waren, en dat ook *deze* bij geregistreerd Exploit van den eersten Maart 1800 drie-en-dertig, volgens art. 608 van het Wetboek van burgerlijke regtsvordering, zich tegen de *afgifte* en *verkoop* van *hunne* gearresteerde goederen, door *oppositie en dagvaarding*, verzet hebben.

Dat hierom *Gerardus van de Laar* de voormelde Prokureur *Kleijn* en den Deurwaarder *Veerman* zich *van alle voortzetting* der begonnen executie hadden moeten onthouden, immers *tot dat de Regter uitspraak gedaan had.*

Dat uit dien hoofde het aan het regtvaardig oordeel van het publiek wordt overgelaten, te beslissen, of *Gerardus van de Laar* en die van zijnen Raden zich de *verachting* van alle *weldenkende* niet waardig gemaakt hebben, daar zij door hun gedrag niet alleen de grootste *onkunde* en *wetsverkrachting* hebben doen blijken, maar ook getoond, tot welk *eene hoogte* menschen zelfs, tegen *onschuldigen* hunne *nijd* en *wraak* kunnen opvoeren.

Breda, den 6 *Maart* 1833.

E. DE MAN.

---

* * De ondergeteekende heeft zich voorgesteld, met toestemming
* van den Heere Opperbevelhebber dezer Vesting, op Donderdag den 7den Maart, alhier in de Zaal van den Schouwburg te geven:

VOCAAL- EN INSTRUMENTAAL CONCERT.

Hij heeft de eer het Kunst-minnend publiek een Abbonnement-Lijst ter teekening aan te bieden, en hoopt daardoor in staat gesteld te worden, zijn voorgenomen plan ten uitvoer te brengen.

Het *Programma* en *Abonnement-Kaartjes* zijn bij de Boekhandelaars BROESE & COMP. verkrijgbaar.

BREDA, 28 *Februarij* 1833.

W. H. DAHMEN.
Violist en Muzijk-Directeur van Nijmegen.

PROGRAMMA.

I. DEEL.

N°. 1. Simphonie van Krommer.
» 2. Concertino van Maeseder op de Viool, uitgevoerd door *W. H. Dahmen.*
» 3. Romance, gezognen door........
» 4. Duo op de Piano en Viool, uitgevoerd door Mej. *Hildebrandt* en *W. H. Dahmen.*
» 5. Air uit La Noce de Figaro.
» 6. Variatie van de Beriot, door *W. H. Dahmen.*
» 7. Finale.

II. DEEL.

N°. 1. Ouverture van T. Ferca.
» 2. Fantasie op de Fluit van L. Drouet.
» 3. Romance, gezongen door........
» 4. Fantasie op de Viool van L. Maurer door *W. H. Dahmen.*
» 5. Choor met twee Zang-Obligaten. Zijnde Cantate van Ries voor 7 Mannen stemmen.
» 6. Finale.

---

* * Degene, welke iets verschuldigd zijn aan, of te pretenderen
* hebben, van de benificiaire Nalatenschap van wijlen den Heere DIRK GODFRIED THOMA, in leven Ontvanger der Convooijen en Licenten, laatst gewoond hebbende te *Bergen-op-Zoom*, gelieve daarvan opgave te doen, ten kantore van den Notaris JOHANNES ALDER te *Bergen-op-Zoom*, wijk H, N°. 132, voor of uiterlijk op den 15den April dezes Jaars 1833.

BERGEN-OP-ZOOM, den 26sten *Februarij* 1833.

M. S. MARINISSEN.

---

* * Er worden gevraagd drie à vier SMIDS-KNECH-
* TEN, het Kagchel-werk goed verstaande, en van goede getuigschriften voorzien, kunnende dezelve in de Provintie *Groningen* vast werk bekomen; men adressere zich onder Letter Z. vrachtvrij bij den Heere BROESE te *Kampen.*

---

* * Bekwame TIMMERMANS-KNECHTS benoodigd, bij We. VAN UIJE & ZONEN, te *Middelburg.*

UIT DE HAND TE KOOP.

Eene welbetimmerde TJALK, groot 82 Ton wijd 16 voet met deszelfs Zeilen en verder toebehooren, ligt aan de Turfkaai alhier, den tijd van *veertien* dagen tot ieders bezigtiging, te rekenen van heden tot en met den 14den Maart, thans bevaren wordende door F. S. DE JONG.

---

* * Bij den Boekhandelaar JOH. GUYKENS, zijn de
* volgende belangrijke Werken van de pers gekomen:

I. *STORCH*, DE EERSTE LIEFDE VAN GUSTAAF ADOLF, *Koning van Zweden.* 2 Deelen compleet. Met gegrav. Titel en Portret. . . *f* 6,00.

II. *J. H. SONSTRAL*, JEZUS OPSTANDING, *de Grondzuil van het Christelijk Geloof.* Een Deel compleet. Met gegrav. Titel en Vignet. . . . . *f* 3,60.

III. ———— VRIENDELIJK WOORD TEGEN HET UITSTEL DER BEKEERING, *zeer gepast voor onzen Tijd.* . . . . . . *f* 0,50.

IV. GEDACHTEN OVER DEN HANDEL OOK MET BETREKKING TOT DEN GEPROJECTEERDEN IJZEREN SPOORWEG NAAR KEULEN, door den Schrijver van de *Bedenkingen over het Crediet.* Een Deel compleet. . *f* 1,80.

V. LIJST VAN BERIJMDE PSALMEN, *welke op de tegenwoordige tijdsomstandigheden min of meer toepasselijk zijn.*

VI. *BARBAZ*, VADERLANDSCH GEDENKSTUK van de Jaren 1830, 1831 en 1832. In Proza en Poëzij. Een Deel compleet. In cartonnen band. Bij inteekening . . . . *f* 1,50.
———— Buiten inteekening. - 2,00.

Bij bovengemelden is in den loop des vorigen jaars mede van de pers gekomen:

VII. *NAPOLEON EN LAURA*, OF HET SCHOONE MEISJE VAN ORGON, *benevens een Bloemkransje, uit waarheid en dichting geschakeerd*; bevattende de volgende verhalen: 1. NAPOLEON en LAURA, *of het schoone Meisje van Orgon.* 2. *Het Pharospel*, door GEORGE DÖRING. 3. *Vrouwelijke Geestdrijverij*, of *het Bloedbad te Warschau*, door L. VON WALLENROTH. 4. *Het Gevoel van Pligt*, door SCHÖPENHAUER. Een Deel compleet. Met gegrav. Titel en Vignet. . . . . *f* 2,90.

VIII. *BARBAZ*, LA GLOIRE NATIONALE. DE VADERLANDSCHE ROEM. *In Fransche en Hollandsche Versen.* Een Deel compleet. In netten cartonnen band. Bij Inteekening. . . . . *f* 1,50.
———— Buiten Inteekening. - 2,00.

IX. *FOPPE*, EEN BLIK IN HET VERLEDENE, of *de Non-Interventie met variatien.* Quintet. . . . *f* 0,60.

X. ———— TAFEREEL VAN HOLLAND in 1830 en 1831, *Tooneelmatige Voorstelling, met Zang.* *f* 0,50.

XI. *J. H. SONSTRAL*, NEDERLAND VEREENIGD MET ORANJE, GROOT IN RAMPEN. . . . . *f* 0,50.

XII. BEDENKINGEN OVER HET CREDIET. - 1,20.

XIII. AFBEELDING VAN Z. M. DEN KONING, door H. W. HOOGKAMER, op *Chineesch papier.* . *f* 1,25.

XIV. ———— Z. K. H. PRINS WILLEM VAN ORANJE, door Denzelven, op *Chineesch papier.* *f* 1,25.

XV. ———— Z. K. H. PRINS FREDERIK DER NEDERLANDEN, door Denzelfden, op *Chineesch papier.* . . . . *f* 1,25.

XVI. HET GEBED DES HEEREN, *keurlijk in het koper gegraveerd.* . . . . *f* 1,50.

Beursprijs der Effecten, te Amsterdam.

DINGSDAG, 5 Maart 1833.

			gedl.
NEDERLANDEN,	Werkelijke schuld, $2\frac{1}{2}$ pCt.	*f* $45\frac{5}{8}$ à 46	$45\frac{5}{8}$
	Uitgestelde schuld.	- 1 à $1\frac{1}{8}$	
	Kansbiljetten.	- $18\frac{1}{4}$ à $18\frac{5}{8}$	$18\frac{5}{8}$
	Amortisatie Syndicaat, $4\frac{1}{2}$ pCt.	- $77\frac{1}{2}$ à $78\frac{1}{4}$	78
	Idem. Idem., $3\frac{1}{2}$ pCt.	- 61 à $61\frac{1}{2}$	$61\frac{1}{2}$
	Oorlogs-lasten 1830 à 5 pCt.	- $96\frac{3}{4}$ à $97\frac{1}{4}$	$97\frac{1}{8}$
	Vrijw. geldl. 1831 à 6 pCt.	- $100\frac{5}{8}$ à $101\frac{1}{8}$	$101\frac{1}{8}$
	Nieuwe idem. 1832 à 5 pCt.	- $84\frac{3}{8}$ à 85	$84\frac{5}{8}$
	Schatkistbiljetten, 6 pCt.	- à	
	Handel-Maatschappij, $4\frac{1}{2}$ pCt.	- $86\frac{1}{4}$ à $86\frac{5}{8}$	$86\frac{5}{8}$
FRANKRIJK,	inschr. op 't Grootboek 3 pCt.	- $79\frac{1}{4}$ à $79\frac{5}{8}$	[illegible]
RUSLAND,	Bij *Hope en Comp.*, 5 pCt.	- $96\frac{1}{4}$ à $97\frac{1}{4}$	[illegible]
	Bij dezelfde $18\frac{28}{29}$, 5 pCt.	- [illegible] à [illegible]	[illegible]
SPANJE,	Certific. Amst., 5 pCt.	- [illegible] à [illegible]	[illegible]
	Dezelfde 3 pCt.	- 43 à [illegible]	[illegible]
	Uitgestelde schuld	- [illegible] à [illegible]	13

Te BREDA, bij BROESE en COMP, Boekdrukkers en Boekverkoopers.